

Майка.

Доведи ми, Его, младо булче,
доведи ми Лена преди жетва;
на угода кротко ще я уча,
като майка съ миръ ще я съветвамъ.

Гурбетчия ходишъ въ Узунджово
и да нѣмашъ булка да поменя,
да ти пѣстри, Его, ризи нови,
приседнала вечеръ все до мене.

Като минахъ снощи край потока
на бѣлъ камѣкъ видѣхъ свила шие
Калинова Лена—черноока—
съ низани алтъни цѣла шия.

Припомнихъ си, Его, твойта участъ,
припомнихъ си, плакахъ и се кръстихъ,—
дано Богъ я стори твое булче,
утеха за мене, радость вѣжши.

Помислихъ си, плакахъ, плакахъ ничкомъ,
че жетва нивята позлатила,
и по тѣхъ ще плъзна пакъ самичка,
загубила радость, гледъ и сила.

Доведи ми, Его, младо булче,
доведи ми Лена и сватбари;
на угода кротко ще я уча,
тъй сама не ще се тукъ затварямъ.